

Siffwort Beck
 Jochim Beck
 Gunde Lannge

59

Och war voris Tree Sønner hiemme
 til samme bedrøffueligh tiid Otte
 Brahe, Erick Brahe och Jørgenn
 Brahe.

Fruerne.

Fru Margrette Rosennkrands
 hendis Søster

F. Anne Rosennkrands
 F. Anne Her Wernnerß
 F. Birgitte Bølle
 F. Kirstine Bølle
 F. Birgitte Per Billis
 F. Hilleborrig Eiller Kraßes
 F. Ide Falck Gøyes
 F. Dorthie Jørgenn Rosenkrantzis
 F. Birgitte Christoffer Gallis
 F. Pernille Hackis
 F. Heelvig Erick Rosenkrantzes
 F. Sibille Gyllenstiernne
 F. Anne Hardenberg

F. Sidtzele Frerick Hobesz
 F. Birgitte Skauffue
 F. Elsebe Swoue
 F. Anne Lonngue
 F. Lißebeth Seest
 F. Dorthie Frerick Lannges
 F. Kirstenne Lycke
 F. Kirstine Jørgen Daas
 F. Agatha Lauffue Becks
 F. Hilleborrig Knud Bildis
 F. Marrenne Basse
 F. Kirstenne Gagge
 F. Sophie Pleß
 F. Karrenne Pether Redtzes
 F. Dorthie Claus Hundermarcks
 F. Karrenne Per Grubbis
 F. Dorthie Wilfeltt
 F. Birgitte Hanns Dreßelbiergs
 Disse fiire ware forganngs fruwer
 F. Margrette Brahe
 F. Lißebeth Galle
 F. Sophie Breide Ranntzows och
 F. Ingeborg Jørgen Brahes.

36.

Gravskrift over Frederik Christian Frandsen Friis, Sogndegn i Tranebjærg paa Samsø.

Meddelt af **Frederik Poulsen.**

Jeg ved min Leve-Alder, den tager daglig af,
 og hvis med et jeg falder, er Mindet paa min Grav:

Herunder hviler de jordiske Levninger af den i Livet hæderlige og vel-
 lærde Studiosus, nu hos Gud i Døden salig Himmelborger Hr. Friderick Chri-
 stian Frandsen Friis, fordm Sogne-Degn for Tranberg Menighed. Som saae
 først denne Verdens Lys i Besser Provstegaard d: 28 October A^o 1744. Hans
 Fader var den i Livet Velærværdige og Høylærde Hr: Frands Eberhardt Friis
 og Moderen Velædle og Dydzirede Kone Dorothea Cathrine Hedevig Ewen-
 droph. I hans 3die Aar mistede han sin Fader og i hans 10de Aar sin Moder.
 A^o 1755 kom han i første Lektie i Aalborg Latinske Skole. A^o 1767 blev
 han dimittered og rejste til Academiet, hvor han blev indskreven blandt de
 hæderlige Studenters Tal. A^o 1768 tog han Examen Philosophicum. Rejste
 derpaa til sin Condition paa Samsøe og tjente Hr. Luja i 7 Aar og læste for
 hans Børn. A^o 1775 giftede han sig med Dyd- og Gudelskende Enke Gjertrud
 Jensdatter i Besser, med hvem han levede et kjarligt Egteskab i 37 Aar, dog

uden Livs Arvinger. A° 1794 blev han kaldet til Sogne-Degn og Skolelærer for Koldbye Menighed. A° 1796 blev han kaldet til Sogne-Degn for denne Tranberg Menighed, hvilket Embede han forestod over 23 Aar med megen Nidkierhed og Accurathed. I de sidste 7 Aar hensad den Sl. Olding sit Enkesæde hos sin Svigersøn Thage Nielsen, hvor han nød den bedste Opvartning, han kunde ønske sig af dem alle Tre &c, Liige indtil hans Salige Ende, hvilket skeede sidste Torsdag Morgen Kl: 7, den 3die Februarij 1820, da Gud hjemhentede Sielen til sit himmelske Rige efter at han her havde vandret iblandt os som en from og dydig Christen i 75 Aar 3 Maaneder og 5 Dage.

Gud give ham og os alle en glædelig Opstandelse.

EPITAPHIUM.

Enhver som kiendte mig og mine Dages Trængsel
 De takker Gud med mig, at jeg slap af det Fængsel.
 Som Skole-Pog jeg var i ti paa elvte Aar
 Og nød en streng Confect, som Skole-Dreng faar.
 Jeg havde manganen Dag ey Brød i Mund at putte,
 Min meste Drik var Vand, nu kand I selv vel slutte
 Hvor meget Ondt jeg leed; knap Klæder til min Krop,
 Ja oftest trængende, mens Pongen sagde stop.
 Jeg havde Venner faa, sig vilde af mig tage,
 Kun oftest een blandt ti, der vilde Omsorg drage,
 Men Gud hjalp faderlig, han styrked mig i Nød
 Og lagde Druelse saa vel i Vand som Brød.
 I Aaret '67 jeg blev da til Studenter,
 Min hele Løn da blev 500 Dalers Renter.
 I syv paa ottende Aar jeg tjente og blev Mand,
 Jeg tænkte, nu er du udi en herlig Stand;
 Min Stand var meget god, men Brødet mavert skaaret,
 For Kone, 8 Børn, jeg havde mig udkaaret.
 Jeg sled paa 19de Aar som Bonde og som Træld,
 Til endelig jeg slap og sagde det Farvel.
 Jeg kom til Koldbye, hvor de Arme mig med Glæde,
 Hvor hver Mand kappedes med Gaver at fremtræde.
 Jeg fandt en Præst, der var mig meer end Broder huld,
 Han viiste Kjærlighed, som rarer' var end Guld.
 I næsten 3de Aar jeg leved dér, det bedste
 Jeg nogen Tiid har nydt, var elskt af hver min Næste.
 Gud kaldte mig derfra til Tranberg Meenighed,
 Hvor jeg som Degn har haft Leve-Brød og Sted.
 Nu er det ude med mig arme Mand og Stymper,
 Thi gamle Kirke-Kuld mit arme Legem krymper,
 Tilfælles møder mig udi mit højre Been,
 Som bliver nok min Død og gjør mig daglig Meen,
 Men Gud ske Lov og Tak for skjulte førte Veje,
 Han som sit kiere Barn mig taer til Arv og Eje.
 Jeg vandret haver nu paa 76de Aar,
 Og immer lettet har Gud mine ringe Kaar.
 Gud gjør vel Enden god, mig salig Død beskierer,
 Og for min Frelsers Skyld mig Cronen hist forærer,

Hvor lykkelig for mig i Dødens Kamp og Strid,
 Naar Sjælen vikles ud, at Gud er naadig blid!
 Kom Død da, naar Du vil, før mig fra denne Hytte
 Ind i Guds Fryde-Sahl, og hvilken herlig Bytte!
 Jeg gaar med Glæde bort fra dette Livs Uroe,
 Min Jesus er mit alt, jeg døer i Jesu Troe!

Giv Agt paa en From, og see paa en Oprigtig; det skal gaae saadan Een
 vel paa det sidste.

Originalen til denne Gravskrift er endnu bevaret, skreven af Friis selv, så at man ved hans Død kun behøvede at føje Dato og Arstal til. Som det ses, var han en Provstesøn fra Besser på Samsø, og i Lengnicks Stamtavler findes han blandt Familien Friis fra Ribe, til hvilken Byes bedste Borgere Slægten gennem mange År hørte, og som hvis Stamfader Lengnick anfører Niels Hansen Griisbeck, der 1585 var Rådmand i Ribe, og hvis Børn tog Navnet Friis. — Som de fleste gamle Sognedegne var Friis også Lejlighedspoet, og enkelte af hans Produktioner på dette Område er også i Behold endnu. En Gang, da Grevinde Danneskjold-Samsø kom til Tranekjær, lukkede Friis Byledet op for hende, og på hendes Spørgsmål, om det var sandt, at han på stående Fod kunde gøre Vers, svarede Friis, idet han knælede ved Grevindens Vogn:

Poeten faldt på Knæ
 og bad Grevinden om lidt Træ;
 og har jeg syndet noget,
 så gør jeg Ryggen kroget.
 Jeg hedder Frederik Friis —
 Nu kan Grevinden gi' mig Ris!

Grevinde Danneskjold takkede og tilstod ham både „Træ“ og „Ris“, idet hun af Brattingborg Skov udviste ham Brændsel hvert År, så længe han levede.

Medens Gravskriften fortæller os Friises hele Livsførelse, beretter Samsøs Skifteprotokol for Året 1820 om, hvad han efterlod sig, og man kan deraf danne sig et Billede af Mandens Bohave, Paaklædning m. m. I Skiftet anføres følgende: 1 Chatol, blaa og hvidmalet, et Skriverbord, 4 Stole med Ryslæder, en Del Bøger, vurderede til 15 Rdlr., samt følgende Gangklæder: 1 indsprængt Frakke med Vest og Buxer 10 Rdlr., 1 sort Vadmels Kjole med Vest 1 Rdl. 2 Mk., 1 Par Sølv-Knæspænder 1 Rdl., 1 gml. sort Klædes Kjole med Vest 1 Rd. 2 Mk., 1 brun Vadmels Kjole 3 Mk., 1 gml. sort Lig-Kappe 8 Skl., 3 Fipkraver, 3 Halsklæder, 6 Hørlærredsskjorter, 1 Par Støvler og 1 Hat. Endelig fandtes i Chatollet af kontante Penge: 23 Rdl. Sedler, 21 Rdl. 5 Mk. Kobbermønt, og i Sølvmønt: 7 Stk. Croner, 3 Stk. Rixdalere, 3 Stk. Tomarker, 22 Stk. Fireogtyveskillinger, 7 Markstykker, 10 Stk. Femtenskillinger, 27 Tisskillinger, 10 Otteskillinger, 10 Sexskillinger og 3 Fireskillinger „og“ — fortsættes der — „af de ved Forseglingsforretningen forefundne Sølvpenge befandtes en Del at være i saadanne Mynter, som endnu ere gangbare; andre derimod saadanne Mynter, som ikke længe ere set, men blot efter deres indvortes Værdi kunne betragtes som Vare, den 1ste Classe = 11 Rdl. 3 Mk. 13 Skl., den 2den Classe = 18 Rdl.“ — — —

Ingen Gravsten viser Frises Hvilested på Tranebjærg Kirkegaard, kun hans

egenhændig skrevne Gravskrift har bevaret Mindet om ham til Nutiden; da han hørte til en udbredt og anset Slægt, har jeg tænkt, det kunde have sin Interesse at få Gravskriften trykt, sa den kan være bevaret, når Tidens Tand en Gang fortærer den gamle håndskrevne Original.

Meddelelser til Samfundets Medlemmer.

Hr. Forlagsboghandler Olaf O. Barfoed har tilbudt Medlemmer af Samfundet for dansk-norsk Genealogi og Personalhistorie, saa vidt Rest-Oplaget (c. 50 Expl.) rækker, at faa: „*Slægten Barfoed (Fakse-Linien), samlet af Andreas Barfoed, Sognepræst i Heilsager*“, hvis Bogladepris er 1 Kr. 50 Øre, for 75 Øre, ved skriftlig Henvendelse til ham efter Adressen Forhaabningsholms Allé 8, 2. S. t. v.

Fru Provstinde Wahl har ligeledes tilbudt Samfundets Medlemmer ved Henvendelse til hende efter Adressen Svanholmsvej Nr. 10 at kunne erholde de udkomne Hæfter af Provst J. Vahls „*Slægtbog over Afkommet af Christjern Nielsen, Borgmester i Varde o. 1500*“, til følgende Prisnedsættelser: a, alle Hæfter for 8 Kroner (opr. 22,50), b, Hæfte 7—17 for 5 Kroner (opr. 16,50), enkelte Hæfter for halv Pris 0,50—1,25. Hæfte 13 sælges dog ikke enkeltvis. Fremdeles kunne ogsaa Særtryk af Vitus Berings Slægt og Slægten Worm faas til 50 Øre hver (opr. Pris 1 Krone).

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal.

1—6.

1. *Peter Daniel Baade* tog dansk-juridisk Examen 7 April 1764. Hvor og naar var han født og døde, var han gift?
2. Sognepræst ved St. Hans Kirke i Odense, Bo eller Boetius Brodersen Hagen, † 27 April 1759, gift med Elisabeth Tønder (Nielsen), f. c. 1722, † i Odense 29 Octbr. 1768, havde ifølge Wiberg 1 Søn. Var det *Broder Hagen*, der 26 April 1779 tog dansk-juridisk Examen og som 1792 var const. Sorenskriver i Indrøen. Hvad kan der iøvrigt oplyses om ham?
3. *Johan Leganger* tog dansk-juridisk Examen 18 Marts 1762, hvor og naar var han født og døde, var han gift?
4. Lars Stub tog dansk-juridisk Examen 27 Juli 1759. Er han den *Lars Stub* som i Januar 1760 havde Bryllup i Fredrikshald med . . . Green, og som 1768 var Procurator i Fredrikshald?
5. *Erik Walmann*, der 5 Aug. 1740 fik Bevilling som Procurator ved Retterne i Danmark og Norge havde, før han 1 April 1740 tog dansk-juridisk Examen, i 13 Aar været paa forskjellige Kontorer i Norge. Hvor nedsatte han sig, og hvad vides der iøvrigt om ham og hans Familieforhold?
6. *Peder Hansen Ørn* tog dansk-juridisk Examen 21 Oct. 1744, hvor og naar var han født og døde, var han gift?

Sofus Elvius,

Justitsraad, Strandgade 26, Kjøbenhavn G.

Originalen til et Portræt, som beror hos en Familie i Trondhjem, staar paa Bagsiden heraf anført som „Christian Ludvig Schiøtz Biørn“. Grosserer i Drammen til 1821, senere Lensmand i Lier, født i *Ffensborg*, hvor hans Fader var Sognepræst.

Da man ellers ved, at Lensmand Biørn døde $17\frac{1}{5}$ 1840, $62\frac{1}{2}$ Aar gl., fremgaar heraf, at han maa være født *henimod Slutningen af 1777*. Kan der paa Grund heraf udfindes Nærmere om hans Forældre og Slægt?

Ch. Delgobe, Christiania.

Generalmajor Georg Reichweins Efterslægt.

Af H. J. Huitfeldt-Kaas.

I. Hans egne Born.

I Norsk Historisk Tidsskrift 3 R. V, S. 337—426 har jeg meddelt en udførlig Biographi af Generalmajor Georg Reichwein, hvortil herved føies nogle Efterretninger om hans Efterslægt.

Ved samme Leilighed medtages følgende Tillæg til Biographien, der senere ere fremkomne. Af et Brev, dateret Christiania 19. Decbr. 1674, fra hans Enke Fru Inger Rytter til Oberauditeur Herman Meyer i Kjøbenhavn sees, at „vi“ (d. e. hun og hendes anden Mand, N. Helvaderus Silberstein) for dennes Adelsbrev havde betalt 1000 Rdlr. i rede Penge, medens de senere udlovede 500 Rdlr. gjælde Bestallingen som Generaladjutant og det første (forhaabentlig snart ledigt blivende) Compagni tilhest i Norge, hvilken Sum skal blive betalt i Jordegods¹⁾. Silberstein afgik ved Døden kort før Pintse 1678, og Skiftet efter ham afsluttedes 16. Januar 1686.

Hans Reichwein, en Søn af Generalmajor G. Reichwein i hans første Ægteskab og altsaa uden Tvivl født i Tydskland før Faderens Ankomst til Norge, maa være en af de Sønner, denne 1651 omtaler²⁾, og som 1644 i Egenskab af Underofficerer førte de Tropper til Christiania, som Faderen paa Anmodning af Henrik Bjelke havde hvervet i Bergen. Han har saaledes deltaget i Hannibalsfeiden 1644—45, og da Georg Reichwein efter dennes Slutning blev Oberst over det Agershusiske Regiment, blev Hans R. Fændrik ved 2. Compagni under Lieutenant Jørgen Groëß med en Gage af 100 Rdlr. aarlig, der tog sin Begyndelse

¹⁾ Meddelelse af Hr. Jægermester C. E. A. Schøller efter „Indkomne Breve“ for Janr. 1675 i Dan. Rigsarchiv.

²⁾ Se (Norsk) Hist. Tidskr. 3 R. V, S. 344.